

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 196.

Tredie Session.

58de Møde.

Tredagen den 16de Januar.

(Forsf.)

Monrad (forsf.): Endeel andre Medlemmer meente derimod, at det ikke var nødvendigt, men at det var tilstrækkeligt, naar et saadant Forbehold blev taget som det, Grundlovens Paragraph nu indeholder; deriblandt vare f. Ex. den nuværende Rigsdagsmand for Holbeks Amts 1ste Valgfreds (B. Christensen) og Rigsdagsmanden for Holbeks Amts 3die Valgfreds (Gleerup). Ja, jeg behøver kun at nævne disse to for at vise, at dengang var Stemningen ikke saaledes, at den ærede Rigsdagsmand kan antage, idag at have udtrykt idermindste disse to ærede Rigsdagsmands Stemning. Hvad nu Sagen i sig selv angaaer, da mener jeg, at ligesaavel dette som alle andre Forbehold, der ere tagne i Grundloven, fortjener Overveielse, og jeg vilde derfor have anseet det for en langt hensigtsmæssigere Fremgangsmaade, om den ærede Rigsdagsmand havde forsøgt paa at bidrage dertil, ved at fremkomme med et Lovforslag herom; thi dette troer jeg er den alvorligste Maade, hvorpaa man fremmer en saadan Sag. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand ved sit Foredrag og ved de af ham anførte Sammenstillinger har bidraget Sit til ikke at stille Thinget i det bedste Lys; thi det kan ikke nægtes, at saadanne Sammenstillinger altid gjøre et vist Indtryk, og, hvor langt det end maatte ligge fra den ærede Rigsdagsmands Hensigt, at ville frembringe et slegt Indtryk, saa staaer det dog ikke i hans Magt at formindste Virkningen af en saadan tildeels vilkaarlig Sammenstilling af Facta, af Kjendsgjerninger, der ere fastede om imellem hverandre, saasom Be-

fordringer til Embeder og Hæderstegn, der ere blevne givne til Ministre eller til Iffe-Ministre. Jeg troer, at denne Sammenhyngen af Kjendsgjerninger slet ikke staaer i nogen Forbindelse med det, der er den ærede Rigsdagsmands egentlige Hensigt. Naar den ærede Rigsdagsmand vil overveie det Indtryk, som dette maa gjøre, troer jeg ikke, at det kan være Noget, som Thinget eller Regjeringen kan glæde sig over, og den ærede Rigsdagsmand maa derfor vistnok selv beklage, at han, ved at gaae saa langt udenfor sin egentlige Hensigt, er kommen til at bevirke Noget, som dybt maatte saare ham selv, idet han nemlig derved muligen har bidraget til, at nedsætte ikke alene Regjeringen, men ogsaa en heel Deel af hans agtværdige Medborgere og Medrigsdagsmænd, i Borgernes Dømmeme (Hør!).

Grundtvig: Den høitærede Indenrigsminister har nu udtryffeligt vedskendt sig, hvad jeg meente ogsaa før at have forstaaet af hans Foredrag, nemlig at han enten vilde ansee Grundlovsparagraphen om Gjenvalg for fyldestgjort, naar Regjering og Rigsdag kom til den Bestumning, at Gjenvalg ikke i noget Tilfælde skulde finde Sted, eller om han ikke derved fandt Grundlovens Fordring fyldestgjort, saa vilde han ansee det for aldeles tilladeligt, ja for pligtmæssigt, om Regjeringen og Rigsdagen da afveg fra Grundloven. See, dette er nu, hvad jeg ikke kan indrømme og ikke ret begriber, hvorledes det kan passe i nogen Tankegang, medmindre man i det Hele vil paastaae, at Grundloven slet ikke skal binde enten Regjering eller Rigsdag, at man altsaa, naar det Tilfælde skulde komme, som jo vistnok er muligt, at baade Regjering og Rigsdag kunne finde en Bestemmelse i Grundloven, som det ikke vilde være godt eller tjenligt at følge, da ikke skal, som Grundloven siger, see til at